

פתרון החידון מגליון 1873:

זה האיש

הנער הקטן ואדום השיער מבית לחם, אשר החל כרועה את עדרי אביו ולא שיער כי נועד לגדולות. הצעיר עדין הנפש, שחולל נפלאות בנגינותיו, למרות שלא ידע לקרוא תווים. הבן השמיני למשפחת איכרים, שהכל ניבאו גדולות דווקא לאחיו. הפייטן שנשא נשים רבות, וסיים את שירת אהבותיו כנואף זקן, שאפילו נערה יפהפיה וחמת-מוג לא הצליחה לחממו. הפירחה שנהג ליידרות חלוקי-נחל מכף-הקלע שלו בכל עובר ושב, והמשיך את דרכו כמנהיג כנופיית ליסטים שלא נירתע מלהעמיד פני-משור גע בכדי להציל את חייו — הוא יוסוף אליאס חורי 1891—1968, מנהל ביה"ס התיכון לבנות בבית-לחם וחבר מועצת עיריית בית-ג'לאל בשנים 1937—1941.

הלוח

הכפוף

- ◆ מוכן להחליף שני גורי כלב סיאמי בחתול רועים גרמני, או בחתול פודל (עם תעודות).
- ◆ רוני.
- ◆ למכירה תוכי. דובר צהל, אנגלית וצרפתית. יודע קצרנות. לפנות ב- הצעות רציניות לנחומי פלדמן.
- ◆ דרושים דחוף תורמי דם (סוג AB, RH-). לצלצל בשעות הערב 2422. לבקש את דרקולה.
- ◆ אלמן רוסי 48/56 מחפש אלמנה בולגרית למטרת יתומים צ'כיים.

לאסי שובי הביתה

סלחנו על הכל.

רקסי, כושי ועוית.

איזון שיהיה גם

שאנחנו מכירים את הפינאט מקרוב ומר-דיעים בואת שהיא ב-סדר גמור. הומאנית ומאוחדת.

מתי גולם: נוסף ונדגיש שלמ-רות דעותינו המאור-זנות, הסכמנו לראיין עבור המחזה גם אני-שים שדעתם אינה משקפת בדיוק את דעתנו. אנו רק מתנג-דים שראיונות אלה יועלו על הבמה. מה שמוכיח שאנחנו גם ליבראליים.

מתי גולם: בוא נאזן. יאללה, בוא. דני מרגליות: נתחיל מאחדות-העם או מאחדות-העיר? מתי גולם: מהעם. מוכן? דני מרגליות: מוכן. ובכן, דני מרגליות, בתור מומחה ידוע לאחדות-העם ואלוף הארץ באחדות-העיר, ספר לנו בבקשה עד כמה העם מאוחד מ-אחורייך.

דני מרגליות: להבדיל משאר הראיו-נות שביצענו, ראיין זה משקף הן את דעת המרואיין והן את דעת המראיין, ובתור שכוה הוא ראוי לע-לות על הבמה ב-לבוש מהוגן וצנוע, ובלי טריקים ילדו-תיים של במאי מתוס-כל, שמאלני, מאונן וקרח. תודה.

דני מרגליות: דני מרגליות: זהו. צריך לאזן עוד משהו, או שהכל כבר מאוזן?

מתי גולם: הכל מאוזן. אבל כדאי שנוסיף הצהרה משו-תפת שתבליט אחת ו-לתמיד שאנחנו יוד-עים מה שאנחנו מדב-רים, ושרק אנו ולא אף אחד אחר משק-פים את דעתנו.

דני ומתי: (בשני קולות) בתור מלחכי-פינאט ותיקים, אנו מצהירים בזאת

דני מרגליות: תודה. ועכשיו ליחס ההומאני לערבים. תגיד לי בבקשה מתי-מותק, איך היחס לערבים אצלנו?

מתי גולם: יחס הומאני, משהו לא רגיל. וגם האוכל טוב. אני רוצה להגיד לך שאני חי כבר שנים בארצנו המאוחדת, ש-חוברה לה יחדיו, ו-מעולם לא חשתי ב-יחס בלתי הומאני ל-ערבים. להיפך.

דני מרגליות: זהו. צריך לאזן עוד משהו, או שהכל כבר מאוזן?

מתי גולם: הכל מאוזן. אבל כדאי שנוסיף הצהרה משו-תפת שתבליט אחת ו-לתמיד שאנחנו יוד-עים מה שאנחנו מדב-רים, ושרק אנו ולא אף אחד אחר משק-פים את דעתנו.

דני ומתי: (בשני קולות) בתור מלחכי-פינאט ותיקים, אנו מצהירים בזאת

מתי גולם: הכל מאוזן. אבל כדאי שנוסיף הצהרה משו-תפת שתבליט אחת ו-לתמיד שאנחנו יוד-עים מה שאנחנו מדב-רים, ושרק אנו ולא אף אחד אחר משק-פים את דעתנו.

דני ומתי: (בשני קולות) בתור מלחכי-פינאט ותיקים, אנו מצהירים בזאת

מתי גולם: בסדר. דני מרגליות: גולם יקירי, מה תוכל לספר לנו על אחדות-העיר, בתור תושב ירושלים מזה חמש שנים גורליות, ואיש מאוחד עם ניסיון וותק, דבר בבקשה ל-מיקרופון.

מתי גולם: אז ככה. תמיד הרגש-תי שהעיר מאוחדת נורא. כבר לפני שנים הרגשתי מאוחד להפ-ליא, בין שהייתי בעיר המזרחית ובין שהייתי בעיר היהודית.

זה זמן מה פועלת בסביבת תל-אביב שיטת חניה חדשה שנועדה להקל על זרימת התנועה ביוחד בשעות השיא. השיטה החדשה, ה-עונה לשם: "חנה וסע" הוכיחה עצמה כיעילה להפליא והפשטות בה היא מתנהלת ממש משגעת.

למשל: כאשר אהה מגיע ב-שעות הבוקר הבינוניות למרחק

זה זמן מה פועלת בסביבת תל-אביב שיטת חניה חדשה שנועדה להקל על זרימת התנועה ביוחד בשעות השיא. השיטה החדשה, ה-עונה לשם: "חנה וסע" הוכיחה עצמה כיעילה להפליא והפשטות בה היא מתנהלת ממש משגעת.

למשל: כאשר אהה מגיע ב-שעות הבוקר הבינוניות למרחק

אגדת אמת

טרם יסיים אמירתו ותזמר מקהלת המשחקים במאוזן שתיים ועשר פעמים, "לא כי שטו-חה הארץ"

ולמען האמת הצרופה ולרצון כל המיפלגות והפלגים יצורפו למשחקים מנציגי האזרחים אשר ישמיעו דברים בזה הסדר:

הראשון יאמר, "הארץ היא כי-פה סרוגה" והשני יגיד, "יוזמה פרטית היא הארץ" והשלישי יכ-ריז, "הארץ שלמה היא" והרביעי ישיח, "אדומה היא הארץ ושווה".

ויגיעו לכלל הסכם ויקימו ה-מישחק מחדש ותישקוט הארץ ארבעים ומאה שנה.

ועל זאת יצתה בת קול ותשוט ותפליג בארץ ותחזור ותשנן ב-אוזני האנשים, "אין אמת אלא באיזון וכל השאר זימה הוא."

מדים וינטשו אולם המישחקים ויכריזו פני העדה כאלו הדברים: "בכחש סובבנו שהרי לחזות במישחק על פלורנץ באנו והנה משחקים את הארץ כולה

והמשחקים תחת קפוף ועיוות פרצופם כנהוג פרץ נותנים לדי-עות משונות וזה כידוע אסור באי-סור חמור

וגם אמת לא מצאנו שהרי אי-זון אין ולא נישמע."

ויקומו ברחבי הארץ רעש גדול ומהומה ויתכנסו המנהלים וה-מופקדים והידענים וישבו וידונו בעניין חודשים שלושה ויבואו ל-כלל החלטה:

לא עוד יאמר התלמיד במיש-חק כדבריו מקודם, אלא מעתה יאמר, "הארץ עגולה היא"

.....בתוכנית של ההצגה נאמר במפורש כי לא תמיד עולות דעותיהם של המחברים בקנה אחד עם הדעות המובעות על הבמה. הערה זו הוכללה בתוכנית לפי בקשתנו..... לעומת זאת היה בחומר שהיגשנו ראיין משל עצמנו המדגיש את אחדות העם והעיר, והיחס ההומאני כלפי הערבים... (הארץ" 27.7.73)

דני מרגליות: בוא נאזן. מתי גולם: יאללה, בוא.

דני מרגליות: נתחיל מאחדות-העם או מאחדות-העיר?

מתי גולם: מהעם. מוכן?

דני מרגליות: מוכן. ובכן, דני מרגליות,

בתור מומחה ידוע לאחדות-העם ואלוף הארץ באחדות-העיר, ספר לנו בבקשה עד כמה העם מאוחד מ-אחורייך.

דני מרגליות: תשמע מתי, מאוחד זה לא מילה. ממש צמוד. הדוק. צפוף. סמיך. רשמתי?

מתי גולם: רשמתי. עכשיו נד-גיש את היחס ההומא-ני לערבים?

דני מרגליות: אולי כדאי שנצביע קודם על אחדות-העיר?

מתי גולם: בסדר.

דני מרגליות: גולם יקירי, מה תוכל לספר לנו על אחדות-העיר, בתור תושב ירושלים מזה חמש שנים גורליות, ואיש מאוחד עם ניסיון וותק, דבר בבקשה ל-מיקרופון.

מתי גולם: אז ככה. תמיד הרגש-תי שהעיר מאוחדת נורא. כבר לפני שנים הרגשתי מאוחד להפ-ליא, בין שהייתי בעיר המזרחית ובין שהייתי בעיר היהודית.